İSLÂM'DA İNSAN HAKLARI

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيراً مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا . . .

Muhterem Müslümanlar!

İnsanın varlıklar arasında ayrı bir yeri ve değeri vardır. Kur'ân-ı Kerim ***"insanın şerefli ve üstün olduğunu"*** (el-İsrâ, 17/70) ifade ederek, onun Allah nazarındaki yerine ve bu âlemdeki konumuna işaret etmiştir.

İnsanın hayatını onurlu bir şekilde sürdürebilmesi için vazgeçilmez kabul edilen temel hakları vardır. Din, can, akıl, namus ve mal güvenliği bu hakların önde gelenleridir. Bu haklar, İslam'da "zarûrât-ı diniye", yani dinin vazgeçilmez temel değerlerindendir.

Aziz Cemaat!

İslâm'da insan hayatına büyük önem verilmiştir. Haksız yere adam öldürmek bütün insanları öldürmek, bir canı kurtarmak da bütün insanları kurtarmak gibi kabul edilmiştir. Hazreti Peygamber Efendimiz, Veda Hutbesinde insanların can, mal ve ırzlarının mukaddes olup her türlü tecavüzden korunduğunu bütün insanlığa ilân etmiştir. Yüce dinimiz; İnsanları alaya almayı, kötü lakapla çağırmayı, kötü zanda bulunmayı, onların kusurlarını araştırmayı yasaklanmıştır.

Değerli Kardeşlerim!

İnsan hakları konusunda bizleri ısrarla uyaran Haazreti Peygamber (s.a.s.), kişilik haklarına saygılı olmayı öğütlemiş, buna aykırı davrananları kınamış ve kul hakkının hak sahibi tarafından affedilmedikçe Allah tarafından da affedilmeyeceğini belirtmiştir.

Sözlerime Sevgili Peygamberimizin veda hutbesinde bizlere verdiği güzel tavsiyelerle son veriyorum:

"Ey İnsanlar! Emanetleri sahiplerine teslim ediniz. Zulmetmeyiniz ve zulme uğramayınız. Kan davası gütmeyiniz. Kadınların haklarını koruyunuz. Kimsenin hakkına tecavüz etmeyiniz. Biliniz ki Rabbiniz birdir. Babanız birdir. Hepiniz Âdem'in çocuklarısınız. Âdem ise topraktandır. Allah katında en kıymetli olanınız, O'na en çok saygı göstereninizdir." (Müslim, Tirmizi)

ПРАВАТА НА ЧОВЕКА В ИСЛЯМА

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيراً مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا ...

Братя мюсюлмани!

Човекът заема специално място измежду творенията на Аллах Теаля. Изразявайки тази истина с айета: ***„И предпочетохме (синовете на Адем) да превъзхождат повечето от онези, които сътворихме“*** (ел-Исра, 17: 70), в Свещения Коран се посочва степента на човека при Аллах Теаля и неговата позиция сред останалите същества на този свят. И за да може всеки човек да живее свободно и достойно, има приети фундаментални права, като например правото на живот, религия, лична сигурност, чест и други. Тези права в исляма се наричат „зарурат-и диниййе“, тоест незаменими и ненакърними религиозни ценности.

Уважаеми братя!

Islyamът отдава голямо значение на човешкия живот. Убиването на невинен човек е прието за убиване на всички хора по земята, а спасяването му – за спасяване на всички хора.

В прощалната си проповед Пейгамбера (с.а.с.) е обявил и декларирал пред цялото човечество, че животът, имуществото и честта на хората са свещени и че всички те са неприкосновени. Нашата свята религия строго е забранила да се вземат хората за подигравка, да се хулят и наричат с лоши прякори, да се разследват техните недостатъци и да се гледа на тях с подозрение.

Скъпи братя!

Расулюллах, който настойчиво ни предупреждава относно човешките права, ни съветва да зачитаме личните права на хората и осъжда всеки, който се противопоставя на тези негови предупреждения. Той е заявил, че докато хората не опростят своите права и Аллах няма да ги опрости в Съдния ден.

Искам да завърша думите си с добрите съвети на любимия ни Пейгамбер, които той е отправил към нас в прощалната си проповед:

„О, хора! Предайте повереното на неговите собственици. Не угнетявайте и не позволявайте да ви угнетят. Оставете кръвното отмъщение. Спазвайте правата на вашите жени. Не отнемайте правата на никого и знайте, че вашият Господар е един. И вашият баща е един, всички сте чеда на Адем, а той беше създаден от пръстта. И знайте, че най-добрият при Аллах е този, който изпитва най-много страхопочитание пред Него...“

ANNE - BABA HAKKI

وَقَضٰى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ
عِندَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا
فَلَا تَقُل لَّهُمَا أُفٍّ ...

Muhterem Müslümanlar!

Okuduğum âyeti kerimede Allah Teâla şöyle buyuruyor: ***"Rabbin, kendisinden başkasına asla ibadet etmemenizi, anaya-babaya iyi davranmanızı kesin olarak emretti. Eğer onlardan biri, ya da her ikisi senin yanında ihtiyarlık çağına ulaşırsa, sakın onlara "öf!" bile deme; onları azarlama; onlara tatlı ve güzel söz söyle. Onlara merhamet ederek tevazu kanadını indir ve de ki: "Rabbim! Tıpkı beni küçükken koruyup yetiştirdikleri gibi sen de onlara acı."*** (el-İsrâ, 17/23-24)

Bir hadis-i şerifte de Peygamber Efendimiz şöyle buyuruyor: *"Allah'ın rızası, ana babanın rızasında, gazabı da ana ve babanın gazabındadır."* (Tirmizî)

Aziz Kardeşlerim!

Yüce Allah, az önce okumuş olduğum âyet-i kerimede kendisine iman ve ibadetten hemen sonra ana ve babaya itaat edilmesini ve iyilikte bulunulmasını emretmiştir. Bir başka ayette ise Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: ***"Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana -babaya iyilik edin."*** (en-Nisâ, 4/36)

Âyet ve hadislerde açıkça görülmektedir ki, ana ve babaya itaat edilmesi, tatlı söz söylenmesi, gönüllerinin hoş tutulması, şefkat ve merhamet gösterilmesi, ana ve babanın rızasını kazanarak onların hayır dualarını alınması gerekmektedir. Cenneti kazanmanın yolu da oradan geçmektedir. *"Ana ve babasından biri veya ikisi, yanında ihtiyarladığı halde onların sayesinde cenneti kazanamayan kimseye yazıklar olsun"* (Müslim) buyuran Peygamberimiz, ana ve babaya hürmet ve saygının senenin belli günlerinde değil, her zaman yerine getirilmesi gereken bir görev olduğunu bildirmiştir.

Değerli Kardeşlerim!

Ana ve babalarını huzurevlerine bırakıp onların rızasını alamayan, ana ve babasını ziyaret etmeyen kimseler, kendilerinin de bir gün yaşlanacağını akıllarından çıkarmamalıdır. İyi bilinmelidir ki, bugünün gençleri yarının ebeveynleri, Allah ömür verdiği takdirde, daha sonra da yaşlı anne-babaları olacaktır. Allah (c.c.), gençliğinde anne-babasına itaat eden kimseye yaşlanınca kendisine ikram ve ihsanda bulunacak evlâdı mutlaka var edecektir.

Ana ve babanın sağlıklarında ve hastalıklarında ihtiyaçlarını gidermemiz en başta gelen görevlerimiz arasındadır. Vefat ettiklerinde ise aynı şekilde onları rahmetle anmak, vasiyetlerini yerine getirmek, dua etmek ve dostlarıyla ilgilenmek de onlara karşı görevlerimizdendir. Bir gün bir adam, Rasûllüllah (s.a.s.)'in huzuruna geldi ve:

"Ya Rasûlâllah, ana ve babamın vefatlarından sonra onlara yapabileceğim bir iyilik var mıdır?" diye sordu. Rasûl-i Ekrem (s.a.s.) de şöyle buyurdu: *"Evet, onlara hayır dua eder, onlar için istiğfar eder, vasiyetlerini yerine getirir, akrabalarını görüp gözetir, dostlarına da ikram edersin."* (Ebû Dâvûd)

Değerli Müminler!

Hutbemi Yüce Mevlâmızın Kur'ân-ı Kerim'de beyan ettiği şu dua ile bitirmek istiyorum:

"Ey Rabbimiz! Hesap görülecek günde, beni, ana-babamı ve inananları bağışla." (İbrahim, 14/41)

ПРАВАТА НА РОДИТЕЛИТЕ

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ
عِندَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا
فَلَا تَقُل لَّهُمَا أُفٍّ ...

Уважаеми мюсюлмани!

В айета, който прочетох, Аллах Теаля повелява: ***„И повели твоят Господар да не служите другиму освен Нему, и към родителите – добрина! Ако единият от тях или и двамата достигнат старостта при теб, не им казвай: „Уф!“ и не ги навиквай, а им казвай ласкави слова! И от милосърдие спусни за тях крилото на смирението и кажи: „Господарю мой, помилвай ги, както и те ме отгледаха от малък!“*** (ел-Исра, 17: 23–24)

А в един хадис Мухаммед (с.а.с.) е казал: *„Задоволството на Аллах се крие в задоволството на твоите родители, а Неговия гняв – в гнева на твоите родители“* (Тирмизи).

Скъпи братя!

В прочетения айет Всевишния Аллах е повелил подчинението и добрите обноски към родителите непосредствено след ибадета и вярата в Него. В един друг айет Той, Всемогъщия, повелява: ***„И служете единствено на Аллах, и нищо не съдружавайте с Него! И извършвайте добрини към родителите си“*** (ен-Ниса, 4: 36).

В тези свещени послания ясно се вижда, че подчинението на родителите, сладкодумието, показването на състрадание и милосърдие и добрите обноски към тях са най-прекият път за спечелването на тяхната дуа, а впоследствие – и на дженнета на Аллах Теаля. Пейгамбера (с.а.с.), който казва: *„Да бъде унизен и проклет да е този, който доживее старостта на единия или двамата си родители, и не спечели чрез тях дженнета“* (Муслим), е посочил, че не трябва да изпитваме почит и уважение към родителите си само през определени дни от годината, а това трябва да бъде наш постоянен дълг към тях.

Уважаеми братя!

Тези, които изоставят своите родители в старчески домове, не ги посещават и не се стараят да спечелят тяхното задоволство, нека да не забравят, че един ден и те самите ще остареят. Добре трябва да знаят, че днешните младежи и деца са утрешните родители, а ако Аллах им даде дълъг живот – и бъдещите баби и дядовци. Няма съмнение, че тези, които през младежките си години са изпитвали почит и уважение към своите родители, ще бъдат дарени от Аллах с праведни деца, които ще изпитват същото към тях. Не трябва да забравяме, че сред нашите първостепенни задължения е да се грижим за нашите родители – били те болни или здрави. А когато починат, да ги споменаваме с добро, да посещаваме техните приятели, да отправяме дуа за тях и да изпълняваме техните завещания.

Един човек дошъл при Расулюллах (с.а.с.) и го попитал: „О, Пратенико на Аллах! Има ли добрина, която мога да сторя за моите родители, след като починат?“ Тогава той отговорил: *„Да. Прави дуа и истигфар за тях, изпълни техните завещания, посещавай техните роднини и почитай приятелите им“* (Ебу Давуд).

Скъпи вярващи!

Искам да завърша хутбето си с дуата, която Всевишния Аллах е повелил в Свещения Коран: ***„Господарю наш, опрости мен и родителите ми, и вярващите в Деня, когато ще настане равносметката!“*** (Ибрахим, 14: 41).

KOMŞULUK İLİŞKİLERİ

وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ
وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ وَابْنِ السَّبِيلِ...

Değerli Müminler!

İnsan, hayatı boyunca daima başkaları ile komşuluk yapmak durumundadır. Yüce dinimiz İslâm komşuluk ilişkilerine büyük önem vermiş, komşuyla iyi geçinmeyi, onlara faydalı olmayı iyi Müslüman olmanın alâmeti saymıştır.

Komşuluk kavramıyla, uzak, yakın, inanan, inanmayan bütün komşular kastedilir. Her Müslüman, en yakınından başlamak üzere bütün komşularına elden geldiği ölçüde iyilikte bulunmalıdır. Yüce Rabbimiz Kur'ân-ı Kerim'de: ***"Allah'a ibadet edin ve ona hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolcuya, elinizin altındakilere iyilik edin. Şüphesiz Allah, kibirlenen ve övünen insanları sevmez."*** (en-Nisâ, 4/36) buyurarak, bir müminin toplum içinde yerine getirilmesi gereken önemli görevleri dile getirmiştir.

Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.) de şöyle buyurmaktadır: *"Cebrail (a.s.) bana komşuya iyilik etmeyi tavsiye edip durdu. Neredeyse komşuyu komşuya mirasçı kılacak sandım."* (Buhârî)

Başka bir rivayette ise, *"Allah katında arkadaşların en iyisi, arkadaşına iyi davranan; komşuların en iyisi de, komşusuna en iyi davranandır."* (et-Tâc)

Muhterem Müminler!

Komşularımız, ailemiz ve akrabalarımızdan sonra bize en yakın olan, hemen hemen her gün karşılaştığımız, birlikte olduğumuz, bazı işlerimizde yardımına ihtiyaç duyduğumuz insanlardır. Acı ve kederli günlerimizde yardımımıza onlar koşmaktadır. Atalarımız, "Komşu komşunun külüne muhtaçtır" diyerek komşuluğun önemini veciz bir şekilde ifade etmişlerdir. Bu nedenle komşularımızla güzel geçinmeli, onları hiçbir şekilde rahatsız etmemeliyiz. Bu konuda Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.): *"Allah'a ve ahret gününe inanan, komşusuna eziyet etmesin."* (Buhârî) buyurmuş ve *"Şerrinden emin olunmayan komşunun asla cennete giremeyeceğini"* bildirmiştir. (Müslim)

Aziz Cemaat!

O halde, komşular, birbirlerinin haklarına riayet etmeli, birbirlerine zarar verici davranışlardan uzak durmalıdır. Acı ve tatlı günlerinde birbirlerinin yanında olmalı ve birbirleri hakkında güzel şeyler düşünmelidirler. Zarar verici, kalp kırıcı ve rahatsız edici söz ve davranışlardan kaçınmalıdırlar. Komşu komşunun iyiliğine olacak konularda bilgi vermeli ve yardımcı olmalıdır.

Hutbemizi bir hadis meali ile bitirelim: *"Allah'a ve ahiret gününe iman eden kimse komşusuna iyilik etsin."* (Müslim)

КОМШУЛУКЪТ

وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ
وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ...

Скъпи вярващи!

През целия си живот човек е съсед, комшия на някого. Точно поради тази причина святата ни религия отдава голямо значение на добросъседските отношения, а добрите обноски и разбирателството винаги са се смятали за отличителни черти на добрия мюсюлманин.

Понятието комшулук включва както близките, така и далечните, вярващите и невярващите съседи. Всеки мюсюлманин, започвайки от най-близките си съседи, трябва да им помага, доколкото може. Всевишния Аллах, повелявайки в Свещения Коран: ***„И служете единствено на Аллах, и нищо не съдружавайте с Него! И към родителите – добрина, и към близкия, и сираците, и нуждаещите се, и към близкия съсед, и към далечния съсед, и към другаря редом, и към пътника, и към подвластните ви! Аллах не обича горделивия, самохвалеца...“*** (ен-Ниса, 4: 36), ни съобщава за важните задачи, които вярващият трябва да изпълни спрямо обществото, в което живее.

Любимият ни Пейгамбер е споделил следното: *„Джебраил не престана да ме наставлява относно съседа, дотолкова, че помислих да не би да го стори наследник“* (Бухари). А в друг хадис се казва: *„Най-добрият приятел при Аллах е този, който се отнася най-добре към приятеля си, а най-добрият съсед е този, който се отнася най-добре към съседите си“* (ет-Тадж).

Уважаеми мюсюлмани!

След нашите семейства и роднини най-близки до нас са съседите ни, сиреч хората, които виждаме почти всеки ден или работим заедно с тях. Те са тези, които първи се отзовават, когато сме тъжни или изпаднем в беда.

Чрез поговорката „Съседът от пепелта на своя съсед се нуждае“ нашите предци са се постарали да изтъкнат накратко значението и важността на добрите съседски отношения. Поради това ние трябва да се отнасяме добре към своите съседи и по никакъв начин да не ги притесняваме.

Относно това любимият ни Пейгамбер е повелил: *„Който вярва в Аллах и в Съдния ден, нека не огорчава съседа си“* (Бухари). Също така е допълнил: *„Не ще влезе в дженнета онзи, чийто съсед не е в безопасност от злините му“* (Муслим).

Мухтерем джемаат!

Изводът е, че съседите трябва взаимно да спазват правата си и да странят от постъпки, с които си вредят. Трябва да са един до друг в добрите и лошите дни и да мислят само добро един за друг. Да избягват думите и действията, с които могат да се наранят, и да си помагат в делата, които ще им донесат добрини.

Нека завършим хутбето си с един хадис от Пратеника на Аллах (с.а.с.), който казва: *„Който вярва в Аллах и в Съдния ден, нека върши добрини на съседа си“* (Муслим).

OKUMANIN ÖNEMİ

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ

خَلَقَ الْإِنسَانَ مِنْ عَلَقٍ

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ

عَلَّمَ الْإِنسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

Muhterem Kardeşlerim!

Okumak, insanı insan yapan erdemlerin en üstünüdür. İnsan, varlığını devam ettirebilmek için yeme içme gibi aslî ihtiyaçlarını gidermeye muhtaç olarak yaratılmıştır. Aynı şekilde, onu diğer canlılardan ayıran en büyük özellik olan, okuma-öğrenme kabiliyetini geliştirmek de insan olarak yaşaması için bir ihtiyaçtır. İslâm'ın eğitime ve okumaya vermiş olduğu değeri şu mübarek sözler göstermektedir: ***"Yaratan Rabbinin adı ile oku! Oku! İnsana bilmediklerini öğreten ve kalemle yazmayı öğreten Allah'tır."*** (el-Alâk, 96/1-5)

Peygamber Efendimiz ise *"İlim kadın erkek bütün müminlere farz kılınmıştır."* (İbn Mâce)

"İlim öğrenmek, Allah katında nafile olarak kılınan namaz, tutulan oruç ve nafile yapılan hac ve umreden daha hayırlıdır." (Câmiu's-sagîr) buyurmuştur.

Aziz Cemaat!

Peygamberimiz (s.a.s.) her sahâbîsine mutlaka okuma ve yazmayı öğrenmesini tavsiye ederdi. Bir çok defa kendisine vahyedilen âyetleri kâtiplerine yazdırır, okunması için bütün inananların evlerine gönderir, okunmasını ve öğrenilmesini sağlardı.

Medine döneminde ise, eğitim-öğretim seferberliğine girişen, Medine'yi ilim merkezi yapma gayretinde olan Peygamberimiz, okuma-yazma oranının artırılması için yoğun çaba göstermiştir.

Değerli Kardeşlerim!

İlmin bekâsı, ilim ve ilim adamlarına verilen değerle doğru orantılıdır. Bir toplumda ilime değer verilmezse, yeni yetişen nesiller ilme ilgi duymayacaklar ve zamanla mevcut ilim kendiliğinden ortadan kaybolacaktır. Böyle bir olumsuzluğun meydana gelmemesi için, toplumdaki bütün bireyler üzerine düşen görevi yapmak durumundadır. Hazreti Peygamber (s.a.s.), özellikle İslâmî ilimlerin kaybolmaması için oldukça duyarlı davranılması gerektiği konusunda ümmetini asırlar öncesinden uyararak şöyle buyurmuştur:

"Allah Teâlâ ilmi insanların hafızalarından silip unutturmak suretiyle değil, fakat âlimleri öldürüp ortadan kaldırmak suretiyle alır. Neticede ortada hiçbir âlim bırakmaz. İnsanlar bir kısım cahilleri kendilerine lider edinirler. Onlara birtakım meseleler sorulur; onlar da bilmedikleri halde fetva verirler. Neticede hem kendileri sapıklığa düşer, hem de insanları saptırırlar." (Buhârî)

Muhterem Kardeşlerim!

Bu vesile ile sizlere bir çağrıda bulunmak istiyorum. Bugünlerde Başmüftülüğümüzün Türkçe ve Bulgarca olarak yayınladığı "Müslümanlar" dergisine *abone* yapmaktayız. Yaşadığımız bu zor günlerde kendimizi koruyabilmek ve çocuklarımızı da en güzel şekilde yetiştirebilmek için bu tür faaliyetlere omuz atmamız şarttır. Bu nedenle sadece sözde değil, özde de Müslüman olduğumuzu gösterelim. Yılda 24 leva vermek suretiyle "Müslümanlar" dergisini ve küçüklerimizin çok seveceği çocuk eki "Hilâl"i her ay evimize konuk ederek istifade edebiliriz. İçimizde ilk abone olan imam ve hatibiniz olarak benim. Sizler de namaz çıkışında veya en geç önümüzdeki hafta lütfen aboneliğiniz yapın. Dergimiz her ay vaktinde düzenli olarak evimize neşe katacaktır. Dergimiz, kimliğimizin koruyucularındandır bunu da unutmayalım. Allah cümlenizden razı olsun!

ВАЖНОСТТА НА ЧЕТЕНЕТО И УЧЕНЕТО

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ
خَلَقَ الْإِنسَانَ مِنْ عَلَقٍ
اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ
الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ
عَلَّمَ الْإِنسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

Уважаеми братя!

Четенето е най-висшата добродетел, която прави индивида човек. И както той изпитва необходимост от естествени потребности като ядене и пиене, за да оцелее и продължи живота си, така изпитва нужда и от най-голямата специфичност, която го отличава от останалите живи същества, а именно способността му да чете и научава.

В първия айет от Свещения Коран се повелява: ***„Чети [о, Мухаммед] в името на своя Господар, Който сътвори, сътвори човека от съсирек! Чети! Твоят Господар е Най-щедрия, Онзи, Който научи чрез калема, научи човека на онова, което не е знаел“*** (ел-Аляк, 96: 1–5). А Мухаммед (с.а.с.) в своите хадиси е казал: *„Науката е фарз за всеки мюсюлманин и мюсюлманка“* (Ибн Мадже). Също така: *„Заниманието с наука е по-ценно при Аллах от нафиле ибадети като намаз, оруч, хадж и умре“* (Джами-ус-сагир). Всичко това ясно показва значението, което ислямската религия отдава на грамотността и образованието.

Скъпи мюсюлмани!

Пейгамбера (с.а.с.) насърчавал всички негови сахабии да се научат на четмо и писмо. В много случаи, когато се низпослагал айет от Свещения Коран, той заповядвал на писарите си да го запишат, а след това ги изпращал по домовете на хората и така им давал възможност да го прочетат и научат. След преселението от Мекка в Медина той я превърнал в център на науката и положил интензивни усилия за увеличаването на *грамотността сред мюсюлманите.*

Скъпи братя!

Оцеляването на науката е пропорционално свързано със значението, което ѝ се отдава в обществото. Ако в определено общество не се отдава значение на науката, то следващото поколение няма да се интересува от нея и така тя с течение на времето ще изчезне от това общество. За да не се стига до подобни ситуации, всеки от нас трябва да направи това, което е по силите му. Пратеника на Аллах ни е предупредил: *„Аллах няма да отнеме знанието изведнъж, като го изтръгне от хората, а го отнема със смъртта на учените. И когато не остане нито един знаещ в определено общество, хората ще започнат да издигат измежду тях невежи водачи, към които ще се обръщат с въпроси и те ще им отговарят, без да имат знание, така те самите ще се заблуждават и ще отклоняват и другите от правия път“* (Бухари).

Уважаеми братя!

Днес искам да се обърна към вас с един призив. Тези дни тече абонаментната кампания за списание „Мюсюлмани“. За да запазим нашата идентичност и за да възпитаваме по най-добрия начин нашите деца, е необходимо да подкрепим тези дейности и инициативи. Нека да покажем, че сме истински мюсюлмани, а не само на думи. Давайки 24 лева на година, ние всеки месец ще получаваме в своя дом сп. „Мюсюлмани“ и детската притурка „Хилял“, която особено много се харесва на децата. Първият абонат на списанието за 2017 г. съм аз – вашият имам-хатиб. Нека и вие, след намаза или най-късно идната седмица, да подновите абонамента си или да станете нов абонат на нашето списание, което ще ни радва редовно всеки месец през цялата година. Нека не забравяме, че списанието ни е един от стожерите на нашата идентичност! Аллах да е доволен от всички вас!